

lader sig paa at udtale nogen Dom i Retning af det Uvoolige i den ærede Ministers Erind. Det udbrede mig, som sagt, at dette Ændringsforslag blev stillet, da det ikke syntes at stemme overens med de forberedende Udtalelser, der vare saadane ved 1ste Behandling. Men det ærede Medlem, som nu i Dag er Ordfører for Forslagsstillerne (Hørup), har jo givet Forklaringen, idet han ikke ønsker, at denne Udtalelse skal blive Gjenstand for nogen Uenighed i Thinget, men at man skal indskrænke sig til en Udtalelse af Thinget af saadan Form og Indhold, at hele Thinget derom kan være enigt, for at der kan foreligge en enstemmig Udtalelse fra Thinget, og dette er der jo saa meget mere Udsigt til i dette Dieblit, som den høitærede Minister ligeledes har sluttet sig til Forslaget. Man indskrænker sig jo efter dette Forslag til at udtale, at man ikke vil anerkjende, hvad der er fket, hvilket altsaa bliver en blot og bar Forvaring. Jeg vil nu derom for mit Bedkommende sige, at jeg kan ogsaa meget godt sætte Pris paa en saadan Beslutning, hvorved Thinget ikke i Diebliffet tilkjendegiver en bestemt Opsatelse om denne Sag, men forbeholder sig frie Hænder for Fremtiden. Det er vel egentlig de ærede Forslagsstilleres Mening med dette Forslag, at man ikke i og for sig udtaler nogen bestemt Mening om Sagen i dette Dieblit. Man kan sætte nogen Pris derpaa, men det forekommer mig at være en noget mere theoretisk Betydning, Sagen saa faar, end egentlig praktisk. Jeg havde nemlig et meget nærliggende Diemed med mit Forslag, og det var det, dels under almindelige konstitutionelle Former at udtale Thingets Bedømmelse, i dette Tilfælde Misbilligelse af en Ministers Fremgangsmaade, dels dertil at knytte en bestemt Opfordring til Ministeren om at hæve disse Foranstaltninger for at lette Tilveiebringelsen af et Lønningsstillæg ad den efter vor Opsatelse virkelig forfatningsmæssige Veie, nemlig ved Bevilling paa Finantalsloven, saaledes som der forberedes ved Forhandlinger i Finantsudvalget. Det var ligesom af Interesse for den Sag, at jeg havde fremsat dette Forslag, og jeg haabede, at det skulde have ført til en Forsaaelse med Hensyn til disse Lønningsstillæg. Dette har nu den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalt, at han ikke ønsker. Han ønsker overhoved ikke at træde i noget Slags Hverken misbilligende eller billigende eller opfordrende Forhold til Ministeren. Det forekommer mig at være en altsor stor Afholdenhed, som de ærede Forslagsstillerne ikke behøvede at paalægge sig selv. Jeg ser ikke, at vi paa Grund af de nuværende politiske Forhold skulle være absolut affkaarne fra at udtale enten en Billigelse eller Misbilligelse, Opfordring eller Fravaaden, eller hvad man vil. Jeg ser ikke, hvilken Grund den ærede Ordfører i Virkeligheden har til at indtage en saadan Stilling. Jeg vilde derfor have sat megen Pris paa, om Thinget vilde have kunnet

slutte sig til den Form af Forslaget, som oprindeligt forelaa fra min Side; men man kan jo paa den anden Side ikke undre sig over, at jeg ikke kunde føle mig kaldet til i denne nye Afdeling af Rigsdagssamlingen paany at fremsætte dette Forslag. Det havde faaet en Modtagelse her ved dets første Behandling, som paa Forhaand maatte kunne sige mig, at selv med Thingets daværende Sammenfætning vilde det ikke være blevet vedtaget. Det var blevet bestemt modsagt fra den ene Side i Thinget og havde mødt en lignende Modstand fra den anden. Naar det altsaa ikke den Gang vilde være blevet vedtaget, vilde det langt mindre nu, da efter de nye Valg Sammenfætningen af Thingets og dets forskjellige Partier er bleven en anden, have Udsigt til Vedtagelse. Smidlertid kan jeg ikke tro Andet, end at, naar ærede Medlemmer nu sammenligne det her foreliggende Forslag i den Belysning, hvori det nu er fremsat, med mit oprindelig fremsatte Forslag, kunde det blive lidt tvivlsomt, om det ikke skulde være heldigere at vedtage en Beslutning i den af mig foreslaaede Form, maasse noget omredigeret paa et og andet Punkt, som man kunde være bleven enig om. Jeg beklager derfor, at de ærede Forslagsstillerne have fremsat dette Forslag til Beslutning saaledes, at det kun skal undergives een Behandling. Det er færdigt med denne ene Behandling, og der er ikke ladet Thinget Leilighed til at stille Ændringsforslag til en fortsat Behandling. De ærede Forslagsstillerne ville kunne sige, at der jo var fuld Afgang til at stille Ændringsforslag til denne Behandling, og jeg vil ogsaa erkjende, at det naturligvis kunde være fket, men jeg vilde tage noget feil, om ikke netop den Belysning, Sagen har faaet ved Behandlingen i Dag, kunde have bidraget til, at ærede Medlemmer ved en 2den Behandling af Sagen kunde have stillet sig lidt anderledes, end de rimeligvis nu i dette Dieblit ville gjøre. Smidlertid afholder jeg mig i hvert Fald fra at tage Initiativet i denne Sag. Jeg erkjender, at de ærede Medlemmer have Segemomet og overlader det fuldstændig beredvillig i deres Hænder. Jeg vil kun sige overfor den ærede Ordfører, som angreb mit oprindelige Forslag paa Grund af, at det stillede sig for meget paa Sogneraadens Side, at jeg ønsker nu altsaa at stille mig saa praktisk som muligt, og jeg kan ikke se Andet, end at det er et meget praktisk Stade at stille sig paa Sogneraadens Side, thi det er deres Klasse, det gaar ud over. Jeg tror derfor, at vi vilde være meget vel tjente med at stille os saa meget som muligt paa det Stade; men at jeg skulde have gjort det med Uveluftelse af det konstitutionelle Stade i Almindelighed, kan jeg virkelig ikke indse. Det ærede Medlem gjorde dernæst gjældende, at Forskellen beroede meget paa, at jeg kun havde foreslaaet at misbillige Foranstaltningen, for saa vidt den gif imod Sogneraadens